

LES FESTES A L'INSTITUT

Fins al dia d'avui han estat dos els esdeveniments festius que s'han dut a terme a l'IES Antoni Cumella. El primer va correspondre a la festa que va tenir lloc el dia 21 de Desembre, abans de les festes nadalenes. Cal remarcar l'afany festiu dels alumnes que van cedir nombroses propostes per tal de passar un bon mati. Entres altres coses mereix una menció especial tots aquells que van preparar i participar al "uno para todas", per la seva simpatia i les seves ganes de passar-ho be.

El segon esdeveniment festiu correspon a l'anomenada setmana cultural, que realment va tenir una durada de dos dies, degut a circumstancies de temps i a la poca afinitat que tenien les propostes dels alumnes amb el tema central, que era "Àfrica". Tot i ixo la comissió de festes va fer arribar totes les propostes .

No obstant els alumnes es van engrescar i van fer una feina de decoració i de vestuari notable, per la qual cosa alguns van arribar a ser premiats. Tot i que molta gent ho mereixia.

COMISSIÓ DE FESTES

NISSAGA DE PODER JA AGOBIA !

Nissaga de Poder es la tercera sèrie produïda per TV3 de les que omplen l'espai després del Telenotícies Migdia, les dues anteriors "Poble Nou" i "Secret de Família" no tenen gairebé res en comú ja que utilitzar la paraula res assole em sembla una mica, encara que no gaire, exagerat. Ara justificaré perquè he dit: "gairebé res en comú". Primer donarem un cop d'ull a "Poble Nou" ja que per a mi es la millor de les tres. Si recordem un quant temps enrera, a qui mes a qui menys, "Poble Nou" ens recordava alguna família de prop, com podien ser el nostres veïns, o a la nostra mateixa família, cal dir que jo mes d'un cop m'havia sentit identificat amb en "Martí" i a vegades la "Rosa" em recordava a la meua pròpia mare. La sèrie va causar molt d'impacte i jo penso que el secret d'aquell èxit va ser que els personatges no eren ficticis, i l'argument per dir-ho d'alguna manera, voltava entorn de situacions reals on segur que mes d'un cop tu t'hi haves trobat, sinó amb unes amb unes altres. Es en aquesta sèrie on es podia apreciar la qualitat de les novel·les Catalanes comparades amb les sud Americanes. A Secrets de Família la cosa es va embolicar una mica amb histories una mica menys freqüents i creïbles on en alguns moments de la sèrie, qualsevol persona que acabes de engegar la Televisió i no sapes de que va es podria pensar i amb raó que allò es tractava d'una pel·lícula. Ara Nissaga de Poder ha arribat al punt màxim, ara l'única cosa que la distingeix amb una de Sud Americana, em sap molt greu dir-ho, es l'idioma. L'argument principal es desenvolupa al voltant de la família Monsolis, on la gran majoria son monstres. La novel·la es podria confondre amb una de policíaca en molts fragments de la sèrie ja que el centre de la historia i de l'atenció recauen sempre sobre algun mort, no me'ls feu contar perquè em descomptaria, i només cal recordar que la sèrie ja va començar amb un assassinat. Si repassem la sèrie des de el primer dia en que va començar veureu que el punt d'atenció màxima no ha canviat, que si el Mateu ha matat aquell i després l'Amadeu mata aquest tots els altres personatges que no son Monsolis, l'única cosa que fan es evitar fer mes monòtona la sèrie del que realment es. Aquesta monotonia es pot veure, per exemple, en la relació que mantenen l'Enric i l'Eulàlia, que a mi, francament, ja em te avorrit. Es per això i altres aspectes que m'estic plantejant deixar de perdre el temps mirant aquesta sèrie i dedicar-me a fer alguna cosa profitosa, perquè el final de la sèrie crec que ja el puc esbrinar.

Rubén Sánchez Sabaté.

CRITICA TELEVISIVA